

N°. 33. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

9de Møde.

Tirsdagen den 5te April.

(Forts.)

Madvig (forts.): Jeg lægger den største Vægt paa Londonertractaten, men jeg ønsker at stille den i et rigtigt Forhold til os. Londonertractaten giver ingen Ret, — jeg har allerede sagt, at den heller ikke selv paastaar det; — Londonertractaten vil paa den anden Side heller ikke underkaste sig nogen Beslutning af os. Londonertractaten staaer som en af os aldeles uafhængig europæisk Bestemmelse; den giver os en Udset til, at, hvad vi ifølge Grundlovens § 4 og i Henhold til Renunciationsacterne beslutte og Hans Majestæt sanctionerer, det kunne vi regne paa vil blive anerkjendt af Europa. Det er denne Statsacts Tankegang; jeg vurderer dens Bigtighed saa høit som Noget, men jeg troer, at jeg opfatter dens Aand rigtigt, naar jeg holder den ude her. Der er imidlertid Andre af dem, som have stillet dette Forslag med mig, der troe, at man kan gaae ind paa Ændringsforslaget under Nr. 8, at Londonertractaten skal nævnes; jeg, som sagt, anseer det ikke for correct, men jeg anseer det heller ikke for saa betænkeligt, thi Londonertractaten selv er saa tydelig, som det behøves, den siger ikke, at Prinds Christian og hans Arvinger skulle regjere i Kraft af den, den siger, at Prinds Christian faaer den Adkomst til at regjere, som maa skaffes ham i Landet selv; man kan altsaa forsaavidt sige, „i Henhold dertil“, fordi den giver det Haab, uden hvilket vi ikke vilde fremme denne Foranstaltning. Jeg kommer nu til Ændringsforslaget under Nr. 9. Dette Ændringsforslag staaer, som der blev udtalt af den, der havde stillet det, i stærk Modsetning til vort Hovedforslag; det gaaer ud paa, at Ordet

„videre“ skal udelades. Dets Hensigt er altsaa at udtrykke den Tanke, at Prinds Christian og hans Descendenter skulle besidde Thronen uafhængigt af Kongelovens Arvesølge. Vor Tanke er, at disse skulle sidde paa Thronen ifølge en Arveret, som den modificerede Kongelov giver, den ved Kongens og vor Beslutning modificerede Kongelov, skjøndt Modificationerne ikke væsentligt angaae dem, men deres Fader og deres qvindelige Afsom; de selv skulle sidde der efter Kongeloven uden Hensyn til Modificationer. Vort Forslag vilde altsaa for os miste en væsentlig Deel af sin Betydning, dersom dette Ændringsforslag gik igjennem. Jeg har ikke nævnt specielt det Forslag, der er stillet under Nummer 2; thi det er klart, at derved forandres hele vort Forslags Forhold til det Kongelige Budskab; istedetfor en i Formen modificeret Antagelse af det Kongelige Budskab i dets Heelhed, i begge Bestanddele, bliver det en Fortastelse af den ene Deel; hvis dette Ændringsforslag gaaer igjennem, er Betydningen af vort Hovedforslag aldeles tilintetgjort; det er altsaa klart, at vi ikke kunne gaae ind derpaa. Jeg skal indskrænke mig hertil, jeg troer nemlig, at jeg tværtimod maa overlade Forslaget at tale for sig selv, idet jeg blot har bestræbt mig for deraf at affordre de Ændringsforslag, som vi troe ikke at kunne gaae ind paa, uden at forvalte vort Forslag, og søgt at stille Forslaget paa det rigtige Standpunkt for dets Bedømmelse. Jeg skal endnu engang sammensatte dets Betydning og Stræben meget kort. Vort Forslag gaaer ud paa at antage de to Hovedpunkter i det Kongelige Budskab, men saaledes, at de bestaaende tidligere Baaend mellem Landene, og imellem Kronen og Landene vedblive, og saaledes, at den fra Prinds Christian nedstammende mandlige Række nedleder sin Ret til